> Bracia, jeśli przydarzy się komuś jakiś upadek, wy, którzy jesteście duchowi, poprawiajcie takiego w duchu łagodności, uważając każdy na samego siebie, abyś i ty nie był kuszony.
>
> *— Galacjan 6:1*

Książka: Nowy Testament / Galacjan
Tematy: pokusa, nawrócenie, pragnienie, grzech

Interpretacja:
Życie chrześcijańskie nie jest łatwe. Choć jesteśmy powołani do dążenia do świętości i wierności Bogu, zdajemy sobie sprawę, że pozostajemy niedoskonałymi ludźmi, zmagającymi się z pokusą grzechu. Dlatego Pismo Święte wielokrotnie wzywa nas do troski o siebie nawzajem w wierze oraz do upominania tych, którzy pobłądzili.

Jedno z takich wezwań znajdujemy w *Galacjan 6:1*, gdzie jesteśmy zachęcani, by z duchem łagodności przywracać na właściwą drogę brata lub siostrę *w Chrystusie*.

Wezwanie do przywrócenia na właściwą drogę

Apostoł Paweł pisze do Galatów, pragnąc umocnić ich wiarę i skorygować pewne błędy, które wkradły się do ich wspólnoty chrześcijańskiej. W tym kontekście werset z *Galacjan 6:1* stanowi kontynuację nauczania o konieczności wzajemnego wspierania się w wierze oraz unikania pychy czy zarozumiałości.

Werset ten rozpoczyna się od zwrócenia się do braci w Chrystusie jako do *„duchowych”*, co sugeruje, że zostali oni zbawieni przez Bożą łaskę i przemienieni przez Jego Ducha. To właśnie tym osobom powierzono zadanie przywracania na właściwą drogę tych, którzy ulegli błędowi.

Przywracanie z łagodnością

Wezwanie do przywrócenia brata lub siostry w wierze nie oznacza koniecznie potępienia czy ukarania osoby błądzącej. Przeciwnie – dzieło to musi być podejmowane w duchu łagodności. Oznacza to podchodzenie do drugiego człowieka z pokorą i miłością, przy jednoczesnym pamiętaniu, że wszyscy jesteśmy podatni na grzech i potrzebujemy Bożej łaski, by przezwyciężać własne słabości.

Zatem celem tego działania nie jest poniżenie czy zawstydzenie brata lub siostry, którzy zgrzeszyli, lecz raczej doprowadzenie ich do szczerego wyznania win i nawrócenia, aby mogli na nowo doświadczyć Bożej łaski przywracającej do wspólnoty.

Uleganie pokusie grzechu

Galacjan 6:1 kończy się ważnym ostrzeżeniem: *„uważając każdy na samego siebie, abyś i ty nie był kuszony”*. Słowa te przypominają nam, że również my możemy ulec pokusie i popełnić błąd.

Dlatego, podejmując się zadania przywracania brata na właściwą drogę, musimy czynić to ze świadomością własnej słabości i możliwości upadku. Pomoże nam to zachować współczucie, cierpliwość i pokorę w naszych działaniach. Co więcej, uświadomienie sobie własnej słabości skłoni nas do jeszcze większej staranności w strzeżeniu naszej wiary, unikaniu pokus i trwaniu w Bożej łasce.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Umie Pan pobożnych wyrwać z pokusy, a niesprawiedliwych zachować na dzień sądu, aby byli ukarani.
>
> *— II Piotra 2:9*

Książka: Nowy Testament / II Piotra
Tematy: pokusa, sadzic, kara, Zbawienie

Interpretacja:
II Piotra 2:9 mówi o Bożej zdolności do wybawienia nas z pokus oraz do ukarania tych, którzy żyją niegodziwie. Fragment ten podkreśla, jak ważne jest zaufanie Bożej łasce i Jego woli, abyśmy mogli wyjść zwycięsko z prób, którym poddawane są nasze decyzje.

Werset ten pojawia się w kontekście wezwania apostoła *Piotra*, by chrześcijanie mieli się na baczności przed fałszywymi nauczycielami i ich zwodniczymi działaniami. Piotr zachęca wiernych, by nie podążali za takimi naukami, gdyż mogłoby to pociągnąć za sobą poważne konsekwencje dla ich życia.

W tym ujęciu werset ten wskazuje na potrzebę czujności oraz szukania Bożej pomocy w pokonywaniu życiowych pokus i przeszkód. Boża wola stanowi naszą siłę w chwilach słabości i pozwala nam wytrwać na wyznaczonej przez Niego drodze.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Uciekaj też od młodzieńczych pożądliwości, a zabiegaj o sprawiedliwość, wiarę, miłość, pokój wraz z tymi, którzy wzywają Pana z czystego serca.
>
> *— II Tymoteusza 2:22*

Książka: Nowy Testament / II Tymoteusza
Tematy: pokusa, pragnienie, zlo, wiara, miłość, sprawiedliwosc

Interpretacja:

Biblia zawiera wiele przykazań, których przestrzeganie pozwala nam prowadzić pełne życie *w Chrystusie*, jednak to konkretne przykazanie koncentruje się na młodych ludziach i ich namiętnościach. Werset ten wzywa nas, byśmy uciekali od młodzieńczych namiętności – czyli naszych światowych pragnień – i dążyli do Boga, krocząc drogą sprawiedliwości, wiary, miłości i pokoju.

Ucieczka od młodzieńczych namiętności

Młodzieńcze namiętności to te, które popychają nas do szukania natychmiastowej gratyfikacji i realizacji egoistycznych marzeń bez względu na konsekwencje. Dlatego właśnie apostoł *Paweł* nakazuje nam od nich uciekać. Nasze namiętności mogą sprowadzić nas na drogę, która nie daje ani pokoju, ani szczęścia; jeśli jednak się od nich odwrócimy, możemy odnaleźć prawdziwą wolność w Chrystusie.

Dążenie do sprawiedliwości, wiary, miłości i pokoju

Zamiast podążać za własnymi namiętnościami, musimy skupić się na podążaniu za Bogiem poprzez sprawiedliwość, wiarę, miłość i pokój. Sprawiedliwość wzywa nas do uczciwości i rzetelności we wszelkich działaniach oraz do ciągłego dążenia do tego, co słuszne. Wiara to ufność Bogu i Jego planowi dla naszego życia, natomiast miłość oznacza miłość do Boga i bliźniego. Pokój to pokój Chrystusa obecny w naszym życiu.

Wzywanie Pana

W *II Tymoteusza 2:22* czytamy, że mamy czynić to wszystko wraz z tymi, którzy wzywają Pana z czystym sercem. Oznacza to, że powinniśmy trwać we wspólnocie z ludźmi, którzy szukają Boga i starają się żyć zgodnie z Jego Słowem. Modlitwa i uwielbienie są kluczowe dla wzrostu naszej wiary oraz dla życia w jedności z Bogiem i innymi ludźmi.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Błogosławiony człowiek, który znosi próbę, bo gdy zostanie wypróbowany, otrzyma koronę życia, którą obiecał Pan tym, którzy go miłują.
>
> — *Jakuba 1:12*

Książka: Nowy Testament / Jakuba

Tematy: pokusa, życie, nagroda

Interpretacja:

Werset z Listu św. *Jakuba 1:12* niesie ze sobą ważną lekcję na temat pokusy, cierpienia i nagrody. W tym krótkim, lecz wymownym stwierdzeniu autor ukazuje jedną z największych nagród, jakie możemy otrzymać w życiu: *koronę życia*. Oto kilka kwestii, o których warto pamiętać.

Błogosławieni, którzy wytrwają w próbie

Werset ten rozpoczyna się od słowa *„błogosławiony”*, co wskazuje, że mamy do czynienia z ważnym i cennym pouczeniem. Słowo to oznacza *„szczęśliwy”* lub *„obdarzony szczęściem”*, co uświadamia nam, że wytrwanie w próbie nie jest jedynie kwestią obowiązku; może ono również stać się źródłem prawdziwej radości i błogosławieństwa.

Werset ten uczy nas, że możliwe jest wytrwanie w próbie, bez względu na to, jak silna wydaje się wewnętrzna walka. Nie oznacza to, że opieranie się pokusie jest łatwe czy proste, lecz raczej, że jest możliwe dzięki Bożej mocy. Bóg uzdalnia nas do niezachwianej postawy w chwilach próby i pomaga nam zwycięsko przechodzić przez życiowe doświadczenia.

Otrzymanie korony życia

Druga część wersetu mówi o wspaniałej nagrodzie: *koronie życia*. Odnosi się ona do życia wiecznego i szczęśliwości, które czekają na nas w przyszłości. Słowo *„korona”* przywodzi na myśl nagrodę przyznawaną zwycięzcy zawodów.

Autor pokazuje nam, że zwycięstwo nad pokusą jest możliwe i że dzięki pokonywaniu życiowych prób wygrywamy niebiański wyścig, zyskując wieczną nagrodę, którą Bóg dla nas przygotował. Ta korona życia jest ostatecznym darem czekającym na wszystkich, którzy pozostają niezachwiani w wierze.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Niech nikt, gdy jest kuszony, nie mówi: Jestem kuszony przez Boga. Bóg bowiem nie może być kuszony do złego ani sam nikogo nie kusi.
>
> *— Jakuba 1:13*

Książka: Nowy Testament / Jakuba
Tematy: pokusa, pragnienie, zrozumienie

Interpretacja:
Mówiąc o pokusie, mamy na myśli uczucie lub pragnienie zrobienia czegoś, o czym wiemy, że jest złe. To pewnego rodzaju wewnętrzny konflikt między dążeniem do czynienia tego, co słuszne, a chwilową satysfakcją, jaką może przynieść postąpienie niewłaściwie.

W *Jakuba 1:13* przypomniano nam, że Bóg nie ponosi odpowiedzialności za nasze pokusy. On sam nie ulega pokusie ani nikogo nie kusi do czynienia zła. Pokusa pochodzi od nieprzyjaciela naszych dusz oraz z naszych własnych, cielesnych pragnień.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wiedząc, że doświadczenie waszej wiary wyrabia cierpliwość.
>
> *— Jakuba 1:3*

Książka: Nowy Testament / Jakuba

Tematy: pokusa, uzależnienie, wiara

Interpretacja:
W Liście św. Jakuba znajdujemy werset, który mówi o fundamentalnej prawdzie życia chrześcijańskiego. Autor wskazuje, że próby i trudności, z jakimi mierzymy się w życiu, nie są czymś, czego należy się lękać; stanowią raczej okazję do rozwoju wiary i duchowego wzmocnienia.

Znaczenie wiary

Zanim zagłębimy się w sens tego wersetu, warto zastanowić się nad znaczeniem wiary w życiu chrześcijanina. Wiara stanowi fundament naszej relacji z Bogiem, gdyż to dzięki niej wierzymy w Jego istnienie i Jego miłość do nas. Jednak posiadanie wiary oznacza coś więcej niż tylko przekonanie o istnieniu Boga; wiąże się ono z ufnością wobec Niego w każdej życiowej sytuacji.

Próba naszej wiary

Próba wiary odnosi się do trudności i wyzwań, z jakimi spotykamy się w życiu. Mogą one obejmować utratę pracy, śmierć bliskiej osoby, chorobę, rozpad związku i wiele innych zdarzeń. Takie sytuacje mogą budzić w nas zniechęcenie, smutek, poczucie przytłoczenia, a nawet gniew na Boga.

Jednak – jak wynika z tego wersetu – próby te mogą stać się cennym narzędziem naszego duchowego wzrostu. Greckie słowo oznaczające *„próbę”* odnosi się do procesu uszlachetniania metali, podczas którego są one oczyszczane: usuwa się zanieczyszczenia, a ich wartość wzrasta. Podobnie próby mogą oczyścić naszą wiarę i uczynić nas bardziej wartościowymi jako ludzi oraz jako dzieci Boże.

Cierpliwość

Cierpliwość jest owocem próby wiary; stanowi ona rezultat ufności Bogu, którą pielęgnujemy w trudnych chwilach. Cierpliwość nie jest jedynie biernym oczekiwaniem na zmianę, lecz aktywną postawą pełną ufności i wytrwałości. To jedna z najważniejszych cnót w życiu chrześcijanina, gdyż pomaga nam zachować wiarę i nadzieję pośród prób. Cierpliwość pozwala nam opierać się pokusom, zachowywać pokój serca i wzrastać w miłości do bliźnich.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I powiedział: Co wychodzi z człowieka, to kala człowieka. Z wnętrza bowiem, z serca ludzkiego pochodzą złe myśli, cudzołóstwa, nierząd, zabójstwa; Kradzieże, chciwość, niegodziwość, podstęp, wyuzdanie, oko złe, bluźnierstwo, pycha, głupota. Całe to zło pochodzi z wnętrza i kala człowieka.
>
> *— Marka 7:20-23*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: pokusa, gniew, zlo, duma, oczyszczenie, grzech

Interpretacja:
Fragment Ewangelii *Marka 7:20–23* ukazuje, jak wielkie znaczenie mają nasze myśli i czyny. Uczy nas, że złe uczynki nie pochodzą z zewnątrz, lecz rodzą się w naszych sercach i umysłach. Biblia mówi, że serce z natury jest zdradliwe i często sprowadza nas na manowce. Dlatego tak ważne jest, abyśmy strzegli swoich serc i chronili je, nie pozwalając sobie ulec złym myślom czy pragnieniom.

Natura grzechu

Współczesna kultura ma tendencję do przypisywania złych czynów jednostki wpływowi społeczeństwa, wychowania czy czynników zewnętrznych. Jednak przywołane wersety przypominają nam, że negatywne działania w rzeczywistości biorą swój początek w nas samych – w naszych własnych myślach. Oznacza to, że odpowiedzialność za nasze czyny spoczywa wyłącznie na nas i musimy dążyć do tego, by nasze myśli były pozytywne i budujące.

Fragment ten wymienia również czyny wynikające ze złego serca, takie jak cudzołóstwo, rozpusta, morderstwo i inne niegodziwe postępki. Pokazuje nam to, że jeśli nie będziemy czuwać nad swoimi umysłami i sercami, ryzykujemy zejście na mroczne ścieżki, które oddalają nas od prawdy i dobra.

Przemiana serca

Mimo że mamy skłonność do grzechu, nie oznacza to, iż musimy tacy pozostać. *Jezus* przyszedł i umarł na krzyżu, abyśmy mogli otrzymać przebaczenie grzechów i stać się nowymi stworzeniami. Oferuje nam szansę na uzyskanie nowego serca – czystego i nieskażonego grzechem. Ta przemiana serca jest nieustannym procesem, który wymaga naszego aktywnego udziału.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*